

РЕШЕНИЕ

№ 2539

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1380** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С касационна жалба „Ник Логистик“ ЕООД ЕИК[ЕИК], чрез адвокат В. И. оспорва Решение без номер, постановено на 21.12.2022г. по нахд №13860/2020г., НО, 97 състав на Софийски районен съд /СРС/, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 23-003484 от 01.10.2020г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, с което на касатора, на основание чл.416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.62, ал.1, във вр. с чл.1, ал.2 от КТ, която санкция въззивният съд е намалил на 1 500 лв.

С жалбата се иска както решението на СРС, така и измененото с него НП да бъдат отменени като неправилни и незаконосъобразни. Твърди се, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се твърдения, че не е налице трудов договор или приравнено от закона правоотношение, а че е сключен граждански договор за изработка, съгласно разпоредбата на чл.258 от ЗЗД, който не съдържа реквизитите на трудовия договор, тъй като не са уговоряни условия, характерни за трудовото правоотношение. Претендират се разноски по представен списък.

Ответникът по касация - директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област се представлява от юрк. Х., която оспорва касационната жалба. Моли съдът да потвърди решението на СРС. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Предмет на касационно оспорване е решение от 21.12.2022г. по нахд №13860/2020г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК/, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 12.08.2020г. в обект – склад за преработка на дърва, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Ник Логистик“ ЕООД, е заварено лицето Е. С. Б. да полага труд, извършвайки редене на дърва за огрев. При проверка в системата на НАП, за сключени трудови договори, проверяващите установили, че не е налице такъв между дружеството-жалбоподател и лицето Б.. В собственооръчно попълнена на място писмена декларация, предоставена от контролния орган, Е. Б. декларирала, че работи за „Ник Логистик“ ЕООД от един месец, с работно време - от 08:00 часа до 17:00 часа, почивни дни - събота и неделя, както и месечно трудово възнаграждение, определящо се по 5,00 лв. на нареден кубик дърва, както и посочила, че има сключен граждански договор.

В последващата проверка по документи, работодателят представил граждански договор от 08.08.2020г., между него и Е. Б., в качеството ѝ на „изпълнител“, за редене на дърва за огрев на 40 м³ по 5,00 лева. Проверката приключила със съставянето на Протокол за извършена проверка № ПР2022824/18.08.2020г.

Бил съставен АУАН № 23- 003484/18.08.2020г., срещу „Ник Логистик“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в присъствието на двама свидетели и упълномощен представител на дружеството, приемайки за установено, че като не е сключило трудов договор в писмена форма с лицето Е. Б., дружеството е нарушило разпоредбата на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

Въз основа на съставения АУАН е издадено наказателно постановление № 23-003484 от 01.10.2020г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област, с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от КТ, на

дружеството-касатор е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ, която в следствие е намалена от СРС, с оспореното решение на 1 500 лв.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Със събраните по делото доказателства безспорно се установява, че на 12.08.2020г., в обект – „Склад за преработка на дърва“, [населено място], лицето Е. С. Б. е полагала труд без сключен трудов договор с касатора, в нарушение на чл.62, ал.1 от КТ. С посочената правна норма е въведено изискване трудовият договор между работника или служителя и работодателя да бъде сключен в писмена форма. В случая писмен трудов договор не е сключен. Съгласно чл.1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Критерият за разграничаване на трудовия от други договори е престирването на работна сила. Щом се предоставя работна сила без значение във връзка с каква трудова функция отношенията се уреждат като трудови. В конкретния случай Е.Б. е престирала работната си сила на обект на касатора и с попълнената от нея декларация са определени: длъжност, работно време, почивки, работно място, трудово възнаграждение, които характеризират правоотношенията като трудови. Изложеното сочи, че дружеството - работодател законосъобразно е санкционирано за допуснатото нарушение на трудовото законодателство на основание чл.414, ал.3 от КТ.

В мотивите на оспореното решение съдът е изложил подробни мотиви за разликата между гражданския и трудовия договор, които настоящия съд споделя, поради което не е необходимо да ги повтаря.

Налице е конкуренция на два документа - граждански договор и декларация, и двата подписани от Б., като твърденията в гражданския договор не се подкрепят от останалите доказателства по делото за разлика от подписаната от Б. декларация, данните в която се потвърждават от показанията на актосъставителя. Освен това декларацията е подписана от Б. под страх от наказателна отговорност при деклариране неверни данни.

Изводите на СРС, че се касае за трудов договор не се променят с показанията на свидетелите Н. и С. Б., тъй като с показанията им се установяват обстоятелства, които касаят самите тях. Обстоятелството, че Б. е тяхна сестра и че по време на проверката и тримата са били на обект на касатора не означава, че декларираните от Е. факти в подписаната от нея декларация са неверни.

С обжалваното решение е намален размера на наложената санкция по чл.414, ал.3 от КТ до предвидения за този вид нарушение минимум от 1500,00 лв. Така определен размерът на имуществената санкция, съответства на целите на наказанието, съгласно чл.12 от ЗАНН.

Правилни са и изводите на районния съд за липса на основания за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. В процесния случай се съдържа и изрично ограничение предвидено в чл.415в, ал.2 от КТ, съгласно която разпоредба нарушенията по чл.62, ал.1 от КТ не са маловажни.

По изложените съображения и при липса на отменителни основания, касационният състав приема, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция. Същото

следва да бъде определено в размер на 80,00 лева, на основание чл.63д ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер, постановено на 21.12.2022г. по нахд №13860/2020г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97 с-в.

ОСЪЖДА „Ник Логистик“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област сумата 80,00 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.